УДК 544.015.33:548.5

Людмила ПІСКАЧ¹, Ганна МАХНОВЕЦЬ², Галина МИРОНЧУК²

СИСТЕМА TIInS2–ZnS ТА ВЛАСТИВОСТІ КРИСТАЛУ TIInS2:Zn²⁺

¹Кафедра неорганічної та фізичної хімії, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, проспект Волі 13, 43025 Луцьк, Україна

²Кафедра фізики твердого тіла та інформаційно-вимірювальних технологій, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, проспект Волі 13, 43025 Луцьк, Україна е-mail: lyuda0760@ukr.net

Досліджено взаємодію в системі TlInS₂–ZnS (евтектичного типу з обмеженою взаємною розчинністю вихідних компонентів у твердому стані; координати точки евтектики: 90 мол.% TlInS₂ / 10 мол.% ZnS та 997 K); отримано монокристал легований атомами Zn з вихідним складом 2 мол. % ZnS. В інтервалі 100–300 К досліджено спектральний розподіл коефіцієнта поглинання, оцінено ширину забороненої зони у прямих дозволених переходах.

Ключові слова: фазова діаграма, рентгенофазовий аналіз, диференційний термічний аналіз, твердий розчин, монокристал, легування, ширина забороненої зони.

Вступ

Талій(I) індій(III) дисульфід належить до великої групи потрійних халькогенідів $A^{III}B^{III}C^{VI}_2$ з яскраво вираженою шаруватою структурою, в яких із зниженням температури реалізується складна послідовність фазових переходів [1, 2] з утворенням неспіврозмірних фаз. Характерна особливість кристалів цієї сім'ї – наявність напівпровідникових і сегнетоелектричних властивостей. Оскільки кристалічна структура сполук зазначеного типу є шаруватою, то це, зазвичай, призводить до утворення політипних модифікацій, що значно позначається на їхніх фізичних властивостях [3–5]. Сучасний розвиток твердотільної електроніки потребує пошуку нових напівпровідникових матеріалів, детальнішого вивчення їхніх фізичних властивостей. З цього погляду цікаво отримати тверді розчини на основі потрійних сполук TlInS(Se, Te)₂ і дослідити їхні фізичні властивості [6–8].

TlInS₂ плавиться конгруентно за 1048 К. Відомо п'ять стабільних структурних модифікацій цієї сполуки — моноклінна [9, 10], ромбічна [9], тетрагональна [11], гексагональна [12, 13] та триклінна [14]. Проте на діаграмі стану проявляється лише одне поліморфне перетворення за 803 К [15]: поблизу температури ліквідуса стійкою є гексагональна модифікація з ПГ $P6_3/mmc$ [12], а за нижчих температур — моноклінна модифікація з ПГ C2/c [10].

ZnS – конгруентна сполука з температурою плавлення 1830 К, може існувати у структурах сфалериту (ПГ F-43m) чи вюрциту (ПР P63mc) [16].

Мета нашого дослідження – побудувати діаграми фазових рівноваг у системі TlInS₂–ZnS, розробити технології синтезу та вирощування монокристалів твердих розчинів на основі TlInS₂, отримати монокристал з вихідним складом 98 мол.% TlInS₂ / 2 мол.% ZnS, дослідити спектральні залежності коефіцієнта оптичного поглинання в інтервалі температур 100–300 К.

Методика експерименту

Для дослідження фазових рівноваг у системі TlInS₂–ZnS виготовили 15 сплавів. Для їхнього синтезу використовували високочисті прості речовини талій, цинк, індій і сірку (вміст основного компонента не менше ніж, 99,99 мас. %). Синтез зразків проводили однотемпературним методом шляхом сплавляння стехіометричних кількостей простих речовин у вакуумованих до 10–2 Па кварцових ампулах у печі шахтного типу. Ампули з шихтою на початковому етапі нагрівали до 720 К зі швидкістю 30 К/год, за якої витримували впродовж доби (для зв'язування сірки); потім нагрівання проводили до 1000–1350 К залежно від складу зразків (20 К/год). За максимальної температури витримка становила 5 год. Охолоджували зразки зі швидкістю 10–20 К/год. Гомогенізуюче відпалювання проводили за 670 К протягом 240 год. Після відпалювання ампули зі сплавами загартовували у холодній воді.

Одержані сплави досліджували за допомогою диференційно-термічного (ДТА), рентгенофазового (РФА) та мікроструктурного (МСА) аналізів. ДТА проводили на дериватографі системи F. Paulik, J. Paulik, L. Erdey з використанням комбінованої Pt/Pt-Rh термопари [17]. Нагрівали печі зі швидкістю 10 К/хв, охолоджували – в інерційному режимі. Порошкограми зразків отримували на дифрактометрі ДРОН-4-13 з використанням Си K_{α} -випромінювання, реєстрація проводилася у межах 10–80° з кроком 0.05° та експозицією 5 с [18]. МСА виконували на мікротвердометрі Leica VMHT Auto зі збільшенням ×1894) [19].

Наявність α -твердого розчину на основі TlInS₂ дає змогу одержати його кристали, щоб вивчити вплив незначного вмісту ZnS на властивості тернарної сполуки. Монокристал вирощували горизонтальним варіантом методу Бріджмена-Стокбарґера. Технологічні параметри для отримання кристала твердого розчину TlInS₂:Zn²⁺ (процентний вміст ZnS в кристалах TlInS₂ дорівнює 2,0 мол. %) вибирали з урахуванням аналізу літературних даних щодо побудованої діаграми TlInS₂–ZnS, літературних даних щодо отримання монокристалів [20, 21] і термограм охолодження зразків, за якими визначали температури переохолодження.

Синтез вихідного сплаву та ріст кристала проводили в одному вакуумованому кварцовому контейнері. Ростовий контейнер з дном у вигляді конуса поміщали у трубчасту горизонтальну двозонну ростову електричну піч (кут нахилу печі ~10°), що складається з двох температурних зон із незалежним регулюванням температури. Точність підтримування температури в печах становила $\pm 0,5$ К. Температурний градієнт на фронті кристалізації становив 20 К/см. Максимальна температура гарячої зони становила 1100 К. Швидкість росту – 0,1 мм/год. Використовували переміщення нагрівника у фіксованому положенні контейнера. Наважку шихти масою 10 г завантажували у кварцові контейнери, які вакуумовували та запаювали. Попередньо синтезований полікристалічний зразок у контейнері поміщали у «гарячу» зону ростової печі, де зразок розплавлявся і витримувався протягом 4–5 год. Ампулу з розплавом переміщали у зону росту зі швидкістю 10 мм/добу.

Після кристалізації усього розплаву проводили відпалювання протягом 100 год. Охолоджували до кімнатної температури обидві зони печі зі швидкістю 20– 30 К/год. Отримали однорідний темно-оранжевий монокристал довжиною 30 мм і діаметром 9 мм.

Для вимірювання спектрів оптичного поглинання зразки сколювалися від середньої частини монокристалічного злитку і мали форму тонких пластинок товщиною 0,1–0,08 мм. Для оптичного збудження використовували галогенну лампу з відповідними фільтрами. Дослідження спектральних залежностей коефіцієнта поглинання проводили у кріостаті з можливістю стабілізації температури в інтервалі 100–300 К. Температуру задавали терморегулятором Utrecs K 41-3 з точністю ± 0,2 К. Як спектрограф використовували монохроматор МДР-206 з кремнієвим фотоприймачем.

Результати експерименту та їхнє обговорення

Фазова діаграма системи TIInS₂–ZnS зображена на рис. 1. Вона евтектичного типу з обмеженою розчинністю на основі компонентів (V тип класифікації по Розебому). Ліквідус складається з трьох ділянок, які відповідають кристалізації твердих розчинів на основі TIInS₂ (α) та ZnS (β та β). Солідус представлений горизонталлю нонваріантного евтектичного процесу $L \Leftrightarrow \alpha' + \beta$ (α' та β – тверді розчини на основі BT модифкації TIInS₂ та HT модифікації ZnS, відповідно), який відбувається за 997 К та граничними твердими розчинами вище цієї температури. Координати евтектичної точки становлять ~ 90 мол.% TIInS₂ / 10 мол. % ZnS. У середині системи відбуються перитектоїдні процеси фазових перетвореннь TIInS₂ та ZnS ($\alpha' + \beta \Leftrightarrow \alpha$ за 886 К; $\beta' \Leftrightarrow L + \beta$ за 1301 К).

На рис. 2 показані типові дифрактограми сплавів системи. Як бачимо, наявна значна область співіснування гексагональної та моноклінної модифікацій TlInS₂ (комбінація двох наборів дифракційних відбить). За таких умов синтезу для ZnS виявляється кубічна структура типу сфалериту. За 670 К на основі TlInS₂ границя твердого розчину становить близько 5 мол. % ZnS, а на основі ZnS розчинність у твердому стані становить менше 2,5 мол. %.

Рентгенівським методом порошку за допомогою пакета програм CSD [22] уточнено кристалічну структуру вирощеного кристала (98 мол.% TlInS₂ / 2 мол.% ZnS): моноклінна сингонія: пр. гр. C2/c з параметрами: a=1,0962(2), b=1,0957(5), c=1,5190(3) нм, $\beta=100,02(2)^{\circ}$.

Вагомими характеристиками, які визначають комплекс оптичних властивостей матеріалів, є положення й форма краю фундаментального поглинання. Поблизу фундаментального краю коефіцієнт поглинання (α) визначається дисперсією зон і пропорційний густині станів. Разом з тим, за допомогою дослідження спектрального розподілу коефіцієнта поглинання можна оцінити ширину забороненої зони (E_g) матеріалу.

3 огляду на вищесказане, за спектрами пропускання в області краю власного поглинання розраховано коефіцієнт поглинання α за формулою, яка враховує багатократне внутрішнє відбивання у плоскопаралельному зразку [23]

$$\alpha = \frac{1}{d} ln \left\{ \frac{(1-R)^2}{2T} + \sqrt{\left[\frac{(1-R)^2}{2T} \right]^2 + R^2} \right\}$$
(1)

де d – товщина зразка; $T = I/I_0$ – коефіцієнт пропускання; R – коефіцієнт відбивання за нормального падіння світла.

Рис. 2. Дифрактограми сплавів системи TlInS2-ZnS, відпалених при Т=670 К.

Fig. 2. X-ray diffraction patterns of the alloys of the TlInS₂–ZnS system homogenated at T=670 K.

На краю смуги фундаментального поглинання залежність коефіцієнта поглинання від енергії фотона набуває вигляду степеневої функції:

$$\alpha(hv) = B(hv - E_g)^{N}.$$
⁽²⁾

Тут В – коефіцієнт пропорційності; N – показник ступеня, який має значення 1/2, 3/2, 2 і 3, залежно від характеру електронного переходу, відповідального для поглинання. Величина N = 1/2 для прямого дозволеного переходу, N = 3/2 для забороненого прямого переходу, N = 2 для непрямого дозволеного переходу, N = 3для забороненого непрямого переходу [24].

Для оцінки оптичної ширини забороненої зони кристалічних і аморфних напівпровідників зазвичай використовують метод Тауца [25]. Згідно з цим методом вираз (2) треба перетворити до виду $(\alpha hv)^{l/N} = f(hv)$, побудувати графік цієї залежності, виділити на ньому лінійну ділянку й екстраполювати її до перетину з віссю абсцис. Точка перетину відповідає величині E_g. Аналіз спектрів поглинання в області 100–300 К виявив, що експериментальні

залежності $\alpha(hv)$ спрямляються в координатах $(\alpha hv)^2$ (рис. 3). Це свідчить про те, що в досліджуваному твердому розчині реалізуються прямі дозволені переходи. Це добре узгоджується з результатами [26], де зазначено, що кристали $TllnS_2$ прямозонні. Проте про реалізацію непрямих і прямих дозволених переходів у кристалах типу А^{III} В^{III}С^{VI}₂ йшлося у працях [27, 28]. Неоднозначність у літературних

TIInS

Fig. 1. Phase diagram of the TlInS₂–ZnS system.

даних може бути наслідком сильної дефектності структури, властивої шаруватим напівпровідникам, і проявом політипії.

Для оцінки ширини забороненої зони при прямих дозволених переходах (E_{gd}) прямі $(\alpha hv)^2 = f(hv)$ екстраполювались до $(\alpha hv)^2 = 0$ (рис. 4). Результати проведеної оцінки подано у таблиці.

Таблиця 1

Ширина забороненої зони (*E_{gd}*) при прямих дозволених переходахза різних температур (*T*) *Table 1*

Рис. 3. Спектральна залежність $(ahv)^2$ кристала TIInS₂:Zn²⁺ за різних температур.

Fig. 3. Spectral dependence $(ahv)^2$ of the TlInS₂:Zn²⁺ crystal at different tremperatures. **Fig. 4.** Logarithmic spectral dependence of the absorption coefficient $\ln(\alpha)=f(hv)$ of the TlInS₂:Zn²⁺ crystal at different temperatures.

2,0

hv, eB

Рис. 4. Логарифмічна спектральна

залежність коефіцієнта поглинання $\ln(\alpha) = f(hv)$ кристала TIInS₂:Zn²⁺ за різних температур.

hv = 2,7 eB $\alpha_0 = 1200 \text{ cm}^{-1}$

2,4

Як видно з табл. 1, легування призводить до зменшення значень прямої та непрямої ширини забороненої зони порівняно з нелегованим кристалом TlInS₂, яка становить 2,28–2,55 еВ [29]. Таке зменшення E_{gd} можна пояснити, враховуючи результати рентгеноструктурного аналізу, введення 2 мол. % ZnS в TlInS₂ приводить

5,0

1,6

до двох процесів: статичного заміщення атомів In атомами Zn і збільшення концентрації вакансій талію (V_{Tl}). Можна вважати, що ці процеси – домінуючі чинники у зміні ширини енергетичної щілини. Заразом у роботі [30] зазначено, що енергетична щілина зменшується від 2,333 до 2,255 еВ зі збільшенням товщини зразка від 27 до 66 мкм.

Коефіцієнт поглинання в області енергій нижче краю смуги виражений як експоненційна функція енергії фотона, що свідчить про участь хвостів щільності станів у формуванні власних оптичних переходів. Зміна $ln(\alpha)$ з енергією фотонів поблизу краю поглинання за різних температур зображена на рис. 4.

Лінійна залежність $ln(\alpha)$ спостерігалась в усіх досліджуваних температурах у діапазоні 100–300 см⁻¹, а всі екстраполяції призводять до кривих збіжності (рис. 4). Точка збіжності кривих відповідає ширині забороненої зони (E_{g0}) при T = 0 K. Отримане значення E_{g0} розраховане зі спектральної залежності коефіцієнта поглинання, виміряного за різних температур, становить ~2,7 еВ, що добре узгоджується з даними [31].

Висновки

Дослідження фазових рівноваг виявили, що діаграма стану системи $TlInS_2$ –ZnS є квазібінарним перерізом евтектичного типу з обмеженою взаємною розчинністю вихідних компонентів у твердому стані квазітернарної системи Tl_2S –ZnS–In₂S₃.

З урахуванням фізико-хімічних особливостей вибрані оптимальні технологічні параметри та вирощений однорідний монокристал складу 98 мол.% TlInS₂ / 2 мол. % ZnS з області твердого розчину TlInS₂. З оптичних спектрів поглинання оцінено ширину забороненої зони у разі реалізації прямих дозволених переходів у температурному інтервалі 100–300 K для TlInS₂:Zn²⁺.

ЛІТЕРАТУРА

- Panich A. M. Electronic properties and phase transition in low-dimensional semiconductors // J. Phys. Condens. Matter. – 2008. – № 20. – P. 93202-1–293202-42. – doi: 10.1088/0953-8984/20/29/293202.
- Kashida S., Kobayashi Y. X-ray study of the incommensurate phase of TlInS₂, J. Phys. Condens. Matter. – 1999. – № 11. – P.1027-1035. – doi: 10.1088/0953-8984/11/4/010.
- 3. Pliushch O. B., Sheleg A. U. Polytypism and phase transitions in the crystals of TlInS₂ and TlGaSe₂ // Kristallografiya. 1999. Vol. 44, № 5. P. 873–877. (in Russian) doi: 10.1134/1.171106.
- Borovoy N. A., Gololobov Y. P., Isayenko G. L., Stepanishchev N. B. Specifics of the phase transformations of the polytypes of the monoclinic modification of TlInS₂ // Neorgan. Mater. – 2009. – Vol. 45, № 1. – P. 3–8. (in Russian)
- Alekperov O. Z., Najafov A. I. Polytypes of the monoclinic TlInS₂ // Neorgan. Mater. 2009. Vol. 45, № 1. – P. 9–14. (in Russian)
- Marahashli M., Yukes N. S. Determination of trapping center parametrs of TlInGaS₄ layered crystals by thermally stimulated current measurements // J. Alloys Comp. 2006. Vol. 417. N

   1–2. C. 23. doi: 10.1016/j.jallcom.2005.09.024.
- Sardarova N. S., Barkhalov B. S., Nurullayev Y. G. et al. Electric properties of the crystals of various compositions of the solid solutions TIInS₂–TIInEuS₂ // Nauka, Technika i Obrasovaniye. – 2016. – № 11 (29). – P. 6–9. (in Russian)

- 8. *Sheleg A. U., Chumak V. A., Gurtovoy V. G. et al.* Crystallographic and magnetic characteristics of the solid solutions of the Tl(InS₂)_{1-x}(FeS₂)_x system // Izvestiya Akad. Nauk Belarusi, Series Phys.-Math. Sci. 2013. Vol. 4. P. 38–43. (in Russian)
- 9. *Henkel W., Hochheimer H. D., Carlone C. et al.* High-pressure Raman study of the ternary chalcogenides TlGaS₂, TlGaSe₂, TlInS₂ and TlInSe₂ // Phys. Rev. B 1982. Vol. 26, № 6. P. 3211–3221. doi: 10.1103/PhysRevB.26.3211.
- Hahn H., Wellman B. Über ternare chalkogenide des Talliums mit gallium und indium // Naturwis. – 1967. – Vol. 54, № 2 – P. 42.
- 11. Range K.-J., Engert G., Muller W. A., Weiss A. Hochdrucksynthese und Kristallstrukturen von TlInS₂-II und TlInS₂-III // Z. Naturforsch. B. 1974. Vol. 29. P. 181–185.
- Aliyev S. N., Najafov A. I., Alekperov O. Z. Obtaining and investigation of the hexagonal modification of TIInS₂ // Izv. Akad. Nauk USSR. Neorgan. Mater. – 1991. – Vol. 27. – P. 621– 622. (in Russian)
- 13. Isaacs T. I. Determination of the crystal symmetry of the polymorphs of thallium indium disulphide TlInS₂ // Z. Krist. 1975. Vol. 141, № 1–2. P. 104–108.
- 14. *Alekperov O. Z., Nadzhafov A. I.* Polytypes of Monoclinic TlInS₂ // Inorg. Mater. 2009. Vol. 45. № 1. P. 7–12. doi: 10.1134/S0020168509010026.
- Babanly M. B., Kuliyev A. A. Investigation of the Tl₂S–In₂S₃ system // Zhurn. Neorg. Khim. 1977. – Vol. 22, № 22. – P. 471–475. (in Russian)
- 16. Abrikosov N. K., Bankina V. F., Poretzkaya L. V. et al. Semiconductor Chalcogenides and Their Alloys, Nauka, Moscow, 1975. (in Russian)
- 17. Olekseyuk I. D., Parasyuk O. V. Obtaining and Investigation of Inorganic Semiconductor, Vezha, Lutsk, 2005. (in Ukrainian)
- 18. X-ray diffractometer DRON 4-13. User Manual. Burevestnik, Saint Petersburg, 1998. (in Russian)
- 19. Leica VMHT AUTO. Operating instructions. Leica Microsystems GmbH, Vienna, 2001.
- 20. Vilke K.-T. Crystal Growth. Nedra, Leningrad, 1977. (in Russian)
- 21. *Tairov Y. M., Tsvetkov V. F.* Technology of Semiconductor and Dielectric Materials. Vysshaya Shkola, Moscow, 1990. (in Russian)
- Akselrud L., Zavalij P. Yu., Grin Yu. N. et al. CSD-Universal program package for single crystal or powder structure data treatment // Mater. Sci. Forum. – 1993. – Vol. 133. – P. 335-338.
- 23. Ukhanov Y. C. Optical Properties of Semiconductors, Nauka, Moscow, 1977. (in Russian)
- 24. Pankove J. I. Optical Processes in Semiconductors. Prentice-Hall, New Jersey, 1971.
- Tauc J. Optical Properties of Solids (ed. F. Abeles). North-Holland Publ. Co., Amsterdam, 1972. – 277 p.
- El-Nahass M. M., Sallam M. M., Abd Al-Wahaba A. H. S. Optical and Photoelectric Properties of TlInS₂ Layered Single Crystals // Curr. Appl. Phys. – 2009. – Vol. 9, № 2. – P. 311–316 – doi: 10.1016/j.cap.2008.02.011.
- Kerimova E., Mustafaeva S., Guseinova D. et al. The Influence of Hydrostatic Pressure on the Electrical Conductivity and Optical Properties of Chain-Layered TlInSe₂ and TlInSe₂–TlInS₂ Solid Solutions // Phys. Stat. Sol. (a). – 2000. – Vol. 179. – P. 199–203. – doi: 10.1002/1521-396X(200005)179:1<199::AID-PSSA199>3.0.CO;2-W.
- Gasanly N. M. Coexistence of Indirect and Direct Optical Transitions, Refractive Indices, and Oscillator Parameters in TIGaS₂, TIGaSe₂, and TIInS₂ Layered Single Crystals // J. Korean Phys. Soc. – 2010. – Vol. 57, № 1. – P. 164–168. – doi: 10.3938/jkps.57.164.
- Allakhverdiev K. R., Mammadov T. G., Suleymanov R. A., Gasanov N. Z. Deformation effects in electronic spectra of the layered semiconductors TIGaS₂, TIGaSe₂ and TIInS₂ // J. Phys.: Cond. Mat. –2003. – Vol. 15. – P. 1291–1298. – doi: 10.1088/0953-8984/15/8/313.

- Qasrawi A. F., Gasanly N. M. Optical properties of TIInS2 layered single crystals near the absorption edge // J. Mater. Sci. – 2006. – Vol. 41. – P. 3569–3572. – doi: 10.1007/s10853-005-5618-0.
- Abay B., Guder H. S, Efeoglu H., Yogurtcu Y. K. Influence of temperature and phase transitions on the Urbach's tails of absorption spectra for TIInS₂ single crystals // J. Appl. Phys. – 1998. – Vol. 84(7). – P. 3872–3879. – doi: 10.1063/1.368566.

SUMMARY

Lyudmyla PISKACH¹, Ganna MACHNOVETS², Galyna MYRONCHUK²

THE TIInS₂–ZnS SYSTEM AND THE PROPERTIES OF THE TIInS₂:Zn²⁺ CRYSTAL

¹Department of Inorganic and Physical Chemistry, Lesya Ukrainka Eastern European National University, Voli Ave. 13, 43025 Lutsk, Ukraine

²Department of Solid State Physics and Information-Measuring Technologies, Lesya Ukrainka Eastern European National University, Voli Ave. 13, 43025 Lutsk, Ukraine e-mail: lvuda0760@ukr.net

Interactions of components in the TIInS₂–ZnS systems were investigated by physico-chemical analysis methods. The system is of the eutectic type with limited mutual solid solubility of the starting components: $L \Leftrightarrow \alpha' + \beta$ (α' and β are solid solution ranges of HT modification of TIInS₂ and LT modification of ZnS, respectively). The eutectic point coordinates are 90 mol.% TIInS₂ /10 mol.% ZnS and 997 K. The system features peritectoid processes of the phase transitions of TIInS₂ and ZnS according to the reactions $\alpha' + \beta \Leftrightarrow \alpha$ at 886 K; $\beta' \Leftrightarrow L + \beta$ at 1301 K. The solid solution range of TIInS₂ extends to 5 mol.% ZnS at 670 K, while the solid solubility based on ZnS is less than 2.5 mol.% TINS₂.

A TIInS₂ single crystal doped with Zn was grown by the horizontal version og Bridgman-Stockbarger method with the starting composition 98 mol.% TIInS₂ and 2 mol.% ZnS. The structure of the grown crystal was determined by X-ray powder method: monoclinic symmetry, space group C2/c. Spectral distribution of the absorption coefficient in the 100–300 K range was investigated, and bandgap energy for direct permitted transitions was estimated.

The absorption coefficient in the energy region below the band edge is an exponential function of the photon energy which indicated the participation of the tails of the density of states in the formation of intrinsic optical transitions.

Doping leads to some decrease of both direct and indirect bandgap energy compared to the original TIInS₂ crystal (2.21–2.30 eV vs 2.28–2.55 eV). Such decrease of E_g may be explained by the mutually complementary processes upon the introduction of 2 mol.% ZnS to TIInS₂, namely statistical substitution of In atoms by Zn atoms, and the increase of the concentration of thallium vacancies (V_{TI}). We consider these processes as the dominating factors in the bandgap energy variations.

Keywords: phase diagram, X-ray phase analysis, differential thermal analysis, solid solutions, single crystal, doping, bandgap energy.

Стаття надійшла 24.07.2018. Після доопрацювання 21.08.2018. Прийнята до друку 28.09.2018.